

Forfatter: Stub, Ambrosius

Titel: Er nogen, jeg er glæde riig

Citation: Stub, Ambrosius: "Er nogen, jeg er glæde riig", i Stub, Ambrosius: *Digte*, Rosenkilde og Bagger, 1972, s. 215. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-stub01val-shoot-workid75497.pdf> (tilgået 27. november 2021)

Anvendt udgave: Digte

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

## Er nogen, jeg er glæde riig

Aria

1 Melod. Naar jeg dend ædle Drue-Saft i Glasset seer at spille etc.

1 Er nogen, jeg er glæde riig,  
Langt meer end andre Giekke,  
Hvis Lykke er min Flaskes liig,  
Og meget let at brække;  
Tit slog jeg før jeg slaaer endnu  
Mit tomme Glas heel Glad i tu;  
Da sligt et smald med Kling i Klang  
Er just mit Spil i denne Sang,  
Saa skiør er Verdens Fryd, naar minste Vanheld trykker  
Men jeg der drak mit Glas, jeg leer ad Skaar og Stykker.

1 Een Modig Skipper giør sig til,  
Er Opblæst saa hand lugter,  
Naar Vind og Vand ham føye Vil  
Og Farten ey har Bugter,  
Men skal han bryde Veyr og Vand,  
Og slaae sig frem til Havn og Land,  
Hvor kand den tieret Admiral  
Da bromle, bande, blive Gal?  
Men jeg er Hierte-Glad, og andre see sig Glade,  
Hver gang jeg krydser tvers og langs i deres Gade.

216

1 Een Modens Junker bryster sig  
Allene af den Lykke,  
At være pyntet Moden liig  
Med mangt et borget stykke  
Men Staaderen blev snart forsagt,  
Kom mindste Viin-Plet paa hans Dragt  
Jeg derimod kan ziire min  
Med Saft-Verk fra Bourdeoux og Rhin,  
Og naar den er slidt op, jeg mig med Adam glæder;  
Thi Hand var lykkelig, den Stund Hand ey bar Klæder;

1 Een Elsker af det smukke Kiøn  
Maae finde hvad Ham lyster,  
Opvarte een og anden skiøn,  
Tilbede skiulte Bryster;  
Saa tit Hand ser sig lykkelig,  
Maae Hand dog Ofte græmme sig,  
Naar Svoger gaaer med Kiep paa Luur  
Og jager Kat fra Fugle-Buur.  
Men jeg er Glad og frie og for Rivaler sikker  
Min Flaske er mig træ, saa ingen mig udstikker.

1 Een Gnier elsker Sult og Tørst,  
Idet Hand elsker Penge,  
Hand har; men fattes Aller først,

Thi maae Hans Arving trænge;  
Hans Glæde er kun sorrigfuld,  
Hans Armod voxer med Hans Guld,  
Hans Venner vente paa Hans Død,  
Og deele det Hand aldrig Nød;  
Men jeg er glad ved lit, og skifter uden Rænker;  
Thi som jeg tørster tit, saa arver den, der skiænker.

[217](#)

☞ Een Fraadser som min Vederpart  
Er Glad men ubeføyet,  
Fordi Hand er af Svine-Art,  
Og sluger sig fornøyet;  
Mand seer, at Vand og Luft og Jord  
Maae ofre Fylding til Hans Bord,  
Naar Hand nu fyldet har sin Vom,  
Strax veltes Hand paa Lodbænk om,  
Der ligger hand, jeg staaer, mig fryder Viin og Noder,  
Jeg har toe Guders Gunst, men ingen Griis til Broder.

☞ Saaledes er jeg vel tilfreds  
Og fast i den Formening,  
Et Muntert Sind er alle steds  
Lyksaligheds Forlening,  
For mig maae hver Slags Giek og Træl  
Indbilde sig Hand lever vel,  
Jeg topper Glassets jevne Maal,  
Og drikker halve Verdens Skaal;  
Til Lykke Daarlighed, som kalder Sviir Forvilding,  
Du laster Drue-Saft, lev vel ved tør Indbildning.

\* \* [220](#)